

Осадчук Світлана Вікторівна,

доцент кафедри економічної та фінансової політики
ОРІДУ НАДУ при Президентіві України, к.держ.упр.

**ФІНАНСУВАННЯ ВИДАТКІВ БЮДЖЕТУ ОБЛАСТІ:
ПРОБЛЕМИ ТА НАПРЯМИ ВДОСКОНАЛЕННЯ**

У статті розглянуті питання, пов'язані з фінансуванням видатків місцевих бюджетів, на прикладі Одеської області. Визначені особливості регіону, які впливають на формування бюджету області. Проаналізовані видатки місцевих бюджетів області, визначено тенденції та проблеми формування та виконання бюджетів. Запропоновані напрями вдосконалення видаткової частини місцевих бюджетів області.

Ключові слова: місцеві бюджети, видатки, міжбюджетні трансферти, зведений бюджет, субвенції, фінансові відносини.

Osadchuk Svitlana

**FINANCING OF EXPENSES OF THE BUDGET OF THE REGION:
PROBLEMS AND DIRECTIONS OF IMPROVEMENT**

It is stated in the article that the financing of local budgets and implementation of effective state policy in the sphere of interbudgetary relations play a significant role in the process of controlling development of areas. Balance of local budgets depends on the efficient use of budgetary funds and the regulation of interbudgetary relations. Improvement of mechanisms of formation and controlling of expenditures of local budgets is urgent. The article considers issues related to the development of theoretical and practical basis for the formation of local budget expenditures, the identification of the main areas of distribution and use of the expenditure budget of all levels. The process of formation of the expenditure budget is a set of actions directed at the determination of volume, expenditure patterns and evaluation of their impact on social and economic development of the region.

The financing of budget expenditures is considered on the example of Odessa region. Consolidated budget of Odessa region consists of the following: the regional budget, the budgets of cities of regional status and the consolidated budgets of the regions. The features of the region that affect the formation of the budget of Odessa region are considered. First of all, there are powerful Maritime, transport and agricultural complexes. Transport-road complex in the area is represented by all modes of transport and includes the largest commercial sea ports and shipping companies. There are 8 ports in the Odessa region. The production capacity of ports in Odessa region in 2013 amounted to 60 % of the total capacity of the ports of the state. There are five international transport corridors on the territory of Odessa region. Odessa region is a highly developed industrial region.

The financial resource of the region is verly significant. For example, in 2012 the revenues of the state and local budgets, which mobilized the Odessa region, were assessed at 24361 million USD. The region's contribution to the state budget is twice the amount of its receives in the form of transfers. The expenditures of local budgets of the Odessa region is increasing every year. Average total growth of expenditures for the period 2011–2013 amounted to:832,2 mn. The largest share in budget expenditures is given over to the social and cultural sphere. The main problems regarding the expenditures of local budgets of the region are the following.

The reduction in capital expenditures. The underfunding of expenditure; for example granting the subventions for compensation of reduced traffic; the overlapping of functions and powers between subdivisions of state administrations, territorial units and local self-government; the underfunding of local public administrations from the state budget.

Inter-budget relations represent an important tool for improving financial relations between Central and local authorities. With the aim of improving the expenditure of local budgets of the region the following is proposed. Directions of improvement.- the decrease in the share of subsidies and the increase in the share of targeted transfers, the increase of the share of subventions for social and economic development; the specific territories. It is essential that the improvement of the

institutional mechanism of inter-budget relations management and reconsideration of the powers of some of the subjects of budgetary resources management at the state level be conducted.

Keywords: local budgets, expenditures, intergovernmental transfers, consolidated budget, subventions, financial relations.

Осадчук Светлана Викторовна

**ФИНАНСИРОВАНИЕ РАСХОДОВ БЮДЖЕТА ОБЛАСТИ:
ПРОБЛЕМЫ И НАПРАВЛЕНИЯ УСОВЕРШЕНСТВОВАНИЯ**

В статье рассмотрены вопросы, связанные с финансированием расходов местных бюджетов на примере Одесской области. Определены особенности региона, которые влияют на формирование бюджета области. Проанализированы расходы местных бюджетов области, определены тенденции и проблемы формирования и исполнения бюджетов. Предложены направления совершенствования расходной части местных бюджетов области.

Ключевые слова: местные бюджеты, расходы, межбюджетные трансферты, сводный бюджет, субвенции, финансовые отношения.

Постановка проблеми. Питання фінансування місцевих бюджетів та реалізація ефективної державної політики у сфері міжбюджетних відносин відіграють значну роль у процесі регулювання розвитку територій. Від ефективності використання бюджетних коштів, виваженості регулювання міжбюджетних відносин залежить збалансованість місцевих бюджетів. Останнім часом значущість формування видатків місцевих бюджетів стрімко зростає. З одного боку, вони є інструментом бюджетного регулювання, з іншого, саме видатки визначають перерозподіл доходів на місцях і повинні відповідати принципам щодо рівного доступу населення до бюджетних послуг. Нагальним є вдосконалення механізмів формування та інструментів управління видатками місцевих бюджетів.

Аналіз останніх досліджень і публікацій.

Питання, пов'язані з розробкою теоретичних і практичних засад формування видатків місцевих бюджетів, з'ясування основних напрямів розподілу та використання видаткової частини бюджетів усіх рівнів, останніми роками перебувають у центрі уваги науковців, працівників органів державної виконавчої влади, місцевого самоврядування, фінансових органів, досліджуються у працях таких вчених, як В. Базилевич, О. Василик, М. Гончаренко, О. Крайник, І. Кравченко, М. Ливдар, І. Луніна, І. Чугунов. Подальші дослідження потребують вивчення питань, пов'язаних з практичними аспектами фінансування видатків місцевих бюджетів.

Виклад основного матеріалу. Процес формування видаткової частини бюджетів ми розглядаємо як комплекс цілеспрямованих дій, направлених на визначення обсягів, структури видатків та оцінювання їх впливу на соціально-економічний розвиток регіону. Фінансування видатків місцевих бюджетів здійснюється на підставі Бюджетного кодексу України [1]. Так, ст. 82 визначено види видатків місцевих бюджетів, ст. 88–91 визначено перелік видатків, які можуть здійснюватись з різних місцевих бюджетів. Значні зміни щодо фінансування видатків внесені Законом України «Про внесення змін до Бюджетного кодексу України щодо реформи міжбюджетних відносин» від 28.12.2014 р. № 79-VIII [2].

Розглянемо фінансування видатків бюджету на прикладі Одеської області. Зведений бюджет Одеської області складається з наступних ланок: обласний бюджет, бюджети міст обласного значення та зведені бюджети районів області. Отже, зведений бюджет області налічує 517 бюджетів: 1 обласний, 7 міських, 26 районних, 33 селищних, 438 сільських та 12 бюджетів міст районного значення.

Визначимо особливості регіону, які впливають на формування бюджету Одеської області. Насамперед це потужний морегосподарський, транспортний та сільськогосподарський комплекси [5]. Транспортно-дорожній комплекс в області представлений усіма видами транспорту і включає в себе найкрупніші

морські торговельні порти, судноплавні компанії, розвинене залізничне та автодорожнє господарство. Так, в Одеській області функціонує 8 портів (Одеський, Іллічівський, Ізмаїльський, Южний, Білгород-Дністровський, Ренійський, Усть-Дунайський, Іллічівський морський рибний порт). Морський та річковий транспорт представляють судноплавні компанії: ВАТ «Українське Дунайське пароплавство», ЗАТ «Судноплавна компанія «Укрферрі». Потужність портів Одеської області у 2013 році становила 60 % від загальної потужності портів держави.

Через територію Одеської області проходять п'ять міжнародних транспортних коридорів: сьомий та дев'ятий критські, транспортний коридор TRASECA (Європа-Кавказ-Азія), коридори «Балтійське море – Чорне море» та «Чорноморське транспортне кільце» – транспортний коридор навколо Чорного моря Організації Чорноморського Економічного Співробітництва (ОЧЕС).

Одеська область є високорозвиненим індустріальним регіоном. Основними галузями, які формують структуру промислового виробництва області, за даними 2013 року, є харчова промисловість (частка у загальному обсязі реалізованої продукції 30,1 %), з постачання електроенергії, газу (25,9 %), хімічна промисловість (19,1 %), машинобудування (8,0 %).

Для характеристики фінансування видатків важливим показником є кількість бюджетних установ. За даними департаменту фінансів Одеської ОДА [4] проаналізуємо дані щодо фінансування бюджетних установ області.

Кількість бюджетних установ станом на 2014 р. – 3 632 установи. Кількість бюджетних установ у галузі «Охорона здоров'я » налічує 327, зокрема в м. Одесі – 61, з обласного бюджету фінансується 36 установ. Частка бюджетних установ у галузі «Охорона здоров'я» в загальній структурі складає 9 %. Кількість бюджетних установ у галузі «Освіта» налічує 1605, зокрема у м. Одесі – 276, з обласного бюджету фінансується 72 установи. Частка бюджетних установ у галузі «Освіта» в загальній структурі складає 44, 2 %. У галузі «Культура і мистецтво» кількість бюджетних установ налічує 931, зокрема в м. Одесі – 27, з обласного бюджету фінансується 24 установи. Частка

бюджетних установ у галузі «Культура і мистецтво» в загальній структурі складає 25,6 %.

У галузі «Органи місцевого самоврядування» кількість бюджетних установ налічує 517, зокрема в м. Одесі – 1, з обласного бюджету фінансується 1 установа. Частка бюджетних установ у галузі «Органи місцевого самоврядування» в загальній структурі складає 14,2 %. Галузь «Соціальний захист і соціальне забезпечення» налічує 166 установ, зокрема в м. Одесі – 43. Частка установ галузі в загальній структурі складає 4,5 %. Частка установ галузі «Фізична культура» в загальній структурі складає 2,4 %.

Проаналізувавши видаткову частину місцевих бюджетів Одеської області за 2011–2013 роки та за 11 місяців 2014 р., можна виявити наступні тенденції. Фінансовий ресурс області є досить значним. Так, наприклад, за 2012 рік доходи державного та місцевого бюджетів, які мобілізувала Одеська область, становили 24361 млн грн., зокрема:

- державний бюджет – 19402,2 млн грн; місцеві бюджети – 4959,9 млн грн. Забезпеченість власним ресурсом – 222,1 % Видатки бюджетів області склали 10967,9 млн грн, зокрема видатки місцевого бюджету – 8025,6 млн грн;

- за рахунок власних доходів – 4959,9 млн грн. (61,8%);
- за рахунок дотації – 3065,7 млн грн. (дотаційність 38,2%).

Субвенції з ДБ – 2942,3 млн. грн.

Аналогічна ситуація спостерігається і в 2014р.

На 2014 рік передбачається фінансування видатків за рахунок власних коштів – 5086,9 млн грн, з рахунок дотації – 3284,2 млн грн. (дотаційність 39 %). Тобто область відраховує до державного бюджету вдвічі більше, ніж отримує у вигляді трансфертів. Бюджетами-донорами в Одеській області є м. Южне (вилучення на 2014 р. заплановане в сумі – 53,6 млн грн.) та м. Іллічівськ (вилучення 44 млн грн.). Всі інші райони і міста області є дотаційними.

Обсяг видатків місцевих бюджетів Одеської області щорічно зростає. Середній абсолютний приріст видатків за період 2011–2013 років становив:

832,2 млн грн, середній темп росту 1,09. Зростання затверджених показників видатків відбувалось в результаті наступних факторів: підвищення мінімальної заробітної плати декілька разів на рік; зростання цін на продукти харчування, медикаменти, паливо; зростання тарифів на комунальні послуги; незначне зростання кількості мережі бюджетних установ. Виконання видатків місцевого бюджету становить 98–99 %. Це означає, що планування видатків бюджетів області є раціональним і достовірно відображає потреби бюджетних установ області.

Найбільшу частку в видатках бюджетів області займають видатки на соціально-культурну сферу. Так, у 2012 році на соціальну сферу було спрямовано 8400,7 млн грн, що становить 81 % від загальної суми видатків, в 2013 році – 8963 млн грн (84,8 %), за 11 місяців 2014 року 8594,1 млн грн, або 80,7 % загального обсягу видатків з урахуванням субвенцій з державного бюджету. Найбільшу питому вагу в обсязі видатків соціально-культурної сфери займає освіта (34,9 % – 2012 рік, 38,2 % – 2014 рік), соціальний захист з урахуванням субвенцій з державного бюджету (29,4 %- 2012 рік, 31,7 % – 2013 р.), охорона здоров'я (25,6 % – 2012 р., 24,5 % – 2013 р.).

Частка обласного бюджету у загальній сумі видатків (з урахуванням трансфертів – 44 % (2013 рік).

В структурі субвенцій найбільшу частку займають соціальні субвенції, що мають тенденцію до збільшення. Так, в 2011 р. частка соціальних субвенцій в загальній сумі становила 79 %, в 2012 році – 75 %, а в 2013 році – 97 %. Тобто в 2013 році в рази скоротились капітальні та поточні видатки. Капітальні видатки скоротились в 2013 році порівняно з 2011 р. на 375 млн грн. або в 12,5 раз, що не можна вважати позитивним.

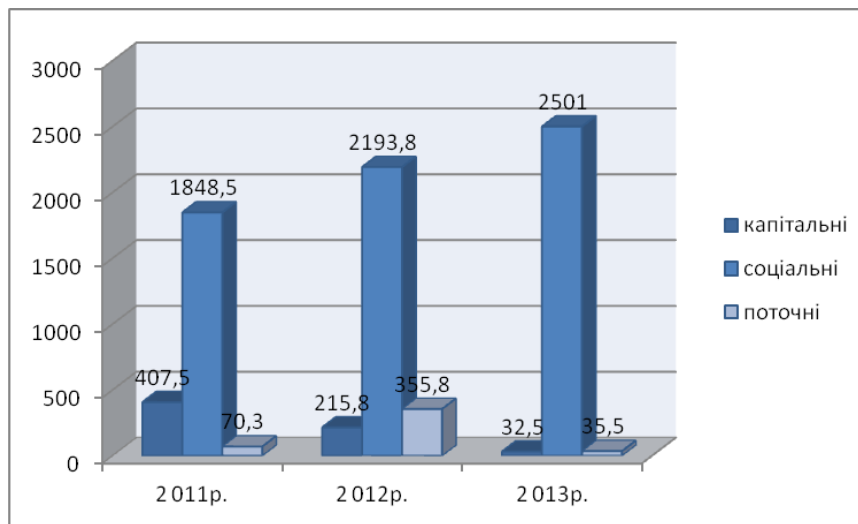

Рис. 1. Аналіз структури субвенцій по Одеській області за 2011–2013 рр.

Значну частку як в доходах так і у видатках бюджету області займає м. Одеса. Так, у 2012 році частка м. Одеси в загальних надходженнях – 45 %, в 2013 році – 44 %. Так, найбільшу частку у зведеному бюджеті області мають бюджети наступних територій: м. Одеси – 46,4 %; м. Іллічівська – 4,6 %; м. Южного – 3 %; Овідіопольський р-н – 2,7 %.

Питома вага обласного бюджету в загальній структурі сягає 19,2 %.

Основні проблеми щодо видатків місцевих бюджетів області є такі.

- скорочення капітальних видатків бюджету. Так, частка капітальних видатків скоротилась в 2013 році до 6,6% (2012 рік - 9,1%);
- недофінансування видатків, наприклад надання субвенції на компенсацію пільгового перевезення. Потреба на 2014р. (155,4 млн. грн.) забезпечена на 53,5 %. Методика нарахування за пільговий проїзд на рівні держави не затверджена.
- неврегульованість на рівні держави питання утримання, упорядкування структури органів виконавчої влади: наявність дублювання функцій та повноважень між підрозділами державних адміністрацій, територіальними підрозділами та місцевим самоврядуванням); недофінансування місцевих державних адміністрацій з державного бюджету.

Погашення заборгованості по капіталізованим видаткам державного бюджету за 2012-2013 роки. Недоотримання з держбюджету дотації вирівнювання, що призводить до кредиторської заборгованості по енергоносіях.

Аналіз механізму формування та виконання бюджетів області, здійснений на прикладі Одеської області, показав, що, незважаючи на впровадження бюджетної реформи, постійне вдосконалення законодавства, існує ряд проблем, які впливають на ефективність функціонування бюджетної системи. Передусім вони пов'язані з таким.

1. Інституційною складовою – сьогодні на обласному рівні склалась занадто розгалужена структура органів виконавчої влади, які так чи інакше задіяні у бюджетному процесі, із не зовсім чітким розподілом повноважень та субординаційних зв'язків.

2. Недосконалістю системи міжбюджетних відносин, що виражається, по-перше, у частій зміні норм міжбюджетних розрахунків, визначених Формулою розрахунку міжбюджетних трансфертів, їхню часткову необ'єктивність, по-друге, у великій кількості несистематизованих субвенцій, що надаються з державного бюджету, щорічній зміні їх переліку, нестабільному надходженні. Міжбюджетні трансферти не стимулюють нарощування власної дохідної бази місцевих бюджетів, оскільки в разі перевищення доходів над видатками таке позитивне сальдо повинно бути переданим до державного бюджету. Також серед проблем міжбюджетних відносин можна виділити такі:

- превалювання у структурі загального обсягу міжбюджетних трансфертів частки поточних (нецільових) трансфертів на безумовній основі, що свідчить про своєрідну відсутність прозорості їх використання з боку органів місцевого самоврядування;

- міжбюджетні трансферти мають усеохоплюючий характер, тобто їх надання здійснюється всім без винятку адміністративно-територіальним одиницям, а не тільки тим, чий фінансовий стан не дозволяє самостійно подолати дефіцит бюджету; мають централізований характер розподілу, який закріплений законодавчо;

- невиконання плану з надання обсягу міжбюджетних трансфертів, автоматично призводить до неналежного виконання програм, запланованих видатковою частиною відповідних бюджетів нижчого рівня.

3. Неврахуванням розгалуженості та стану мережі бюджетних закладів при розрахунках нормативів забезпеченості місцевих бюджетів, що призводить до нерівномірного забезпечення громадян соціально-культурними послугами.

4. Залежністю здійснення видатків розвитку від економічної ситуації в країні, що призводить до вироблення споживацького характеру бюджету, гальмує соціально-економічний розвиток регіону, нівелює попередні здобутки у будівництві нових інвестиційних об'єктів, закладів соціально-культурної сфери.

В області налічується 42 територіальних підрозділів центральних органів виконавчої влади. На місцевому рівні в разі продовження існування двох типів органів виконавчої влади доцільно провести чіткий розподіл функцій між ними, скориставшись досвідом Чехії, в якій державні адміністрації виконують лише загальні функції реалізації державної політики на відповідних територіях, а місцеві органи центральних органів виконавчої влади – лише делеговані спеціальні функції центральних органів виконавчої влади. У Польщі, Угорщині та Словаччині реалізується модель з одним типом місцевих органів виконавчої влади – державними адміністраціями, які виконують і загальні функції реалізації державної політики на відповідних територіях та надання відповідних послуг, і делеговані завдання центральних органів виконавчої влади. Спираючись на досвід зазначених країн, можна також рекомендувати надання головам обласних державних адміністрацій функцій провідників єдиної державної політики в регіонах. При цьому необхідним буде встановлення чітких субординаційних зв'язків між територіальними підрозділами центральних органів виконавчої влади на обласному рівні та обласною державною адміністрацією, враховуючи статус голови адміністрації як політичного провідника єдиної державної політики в регіоні.

Про посилення залежності місцевих органів влади від центру яскраво свідчить і показник частки міжбюджетних трансфертів у доходах місцевих бюджетів: за 6 років даний показник зріс з 29,1 % до 43,4 %. Такий стан речей, по-перше, веде до того, що місцеві органи влади займаються переважно виконанням делегованих державою повноважень, а не питаннями місцевого значення, а по-друге, надмірна частка трансфертів аж ніяк не стимулює їх до нарощування власної дохідної бази (втрачається їх зацікавленість у збільшенні надходжень від власних та закріплених дохідних джерел).

Важливим інструментом удосконалення фінансових відносин між центральними і місцевими органами влади є міжбюджетні відносини. При незаперечних позитивних змінах, які відбулись у міжбюджетних відносинах із запровадженням, з прийняттям Бюджетного кодексу, формульного методу визначення дотацій, він має і суттєві недоліки.

Загальним недоліком формульного підходу є значна кількість параметрів та багаторівневість параметрів у формулі, складності у їх тлумаченні. Недоліки характерні також для окремих елементів методики обрахування видаткових потреб. Використання формули повинне забезпечувати однакові (або співрозмірні) видаткові можливості місцевих бюджетів різних територій, але вони також мають у повній мірі враховувати економічні, соціальні, природні особливості розвитку цих територій, з тим щоб не продукувати невмотивовані і необґрунтовані витрати з одного боку або не залишити місцевий бюджет без необхідних фінансових ресурсів з іншого.

Водночас і частий перегляд формули упродовж одного бюджетного року (за 2013 рік було прийнято три Постанови Кабінету Міністрів України про внесення змін до формули), викликаний необхідністю врегулювання сфери міжбюджетних трансфертів відповідно до змін економічної ситуації, є негативним чинником, оскільки не сприяє можливості розбудови довгострокової стратегії місцевого розвитку органами місцевого самоврядування та місцевими органами виконавчої влади, не сприяє

стабільності бюджетної політики місцевих органів та можливості проводити прогнозування розвитку території.

Недосконалим у даній формулі є й механізм обчислення загальної величини обсягу видатків бюджету: порядок визначення базових для їх розрахунку показників – нормативів бюджетної забезпеченості – є завуальованим; має місце неузгодження соціальних (визначених Законом України “Про державні соціальні стандарти і державні соціальні гарантії” [3]) і бюджетних нормативів; застосовувані нормативи не завжди враховують досягнутий рівень фінансування, розвиненість мережі бюджетних закладів та вартість надання послуг. Спираючись, при обрахуванні видатків місцевих бюджетів тільки на нормативи видатків на одиницю населення (обрахованої Міністерством фінансів), не враховуються окремі особливості мережі бюджетних закладів того чи іншого регіону, призводить до суб’єктивізму при прийнятті конкретних рішень.

В останні роки також спостерігається невиконання в повному обсязі планових показників надходжень коштів із державного бюджету до місцевих бюджетів, передусім у зв’язку із:

- несвоєчасним затвердженням урядом нормативно-правових актів щодо надання окремих субвенцій;
- зволіканням окремих місцевих органів виконавчої влади та місцевого самоврядування з прийняттям рішень щодо їх використання;
- плануванням Міністерством фінансів України значних обсягів трансфертів з державного бюджету на кінець року.

Через окреслені причини мало місце неповне використання бюджетних коштів до завершення бюджетного року і, відповідно, повернення їх залишків до державного бюджету. А в окремих випадках мало місце недофінансування місцевих бюджетів. Надання трансфертів у менших від запланованих обсягах обумовлено, по-перше, прорахунками у плануванні необхідних коштів та виділенням окремих субвенцій у межах взятих місцевими бюджетами зобов’язань, а по-друге, нестачею фінансових ресурсів.

Потреба в додаткових трансфертних платежах об'єктивно зумовлена у бюджетній системі будь-якої країни. Вона залежить від коливань економічної кон'юнктури, принципів побудови бюджетної системи, ієрархії управління та адміністративно-територіального поділу країни. Як правило, у стабільній системі ці недоліки можуть автоматично усуватися ініціативністю місцевої влади щодо активізації господарської діяльності і відповідно сприяти формуванню інших джерел доходів. Однак місцеві органи виконавчої влади та органи місцевого самоврядування в Україні не мають таких прав.

Висновки. З метою вдосконалення видаткової частини місцевих бюджетів області пропонуються наступні напрями вдосконалення:

- зменшення частки дотації та збільшення частки цільових трансфертів, а у них – збільшення частки субвенцій на соціально-економічний розвиток;
- врахування специфіки окремих територій (малонаселених, віддалених) при розрахунку обсягу міжбюджетних трансфертів);
- запровадження процедури конкурсного відбору пропозицій щодо отримання субвенцій на реалізацію проектів соціально-економічного розвитку регіону.

З метою розв'язання проблем, що існують нині у системі міжбюджетних відносин, можна запропонувати такі заходи:

- доцільно розробити науково обґрунтовані нормативи мінімальної бюджетної забезпеченості регіонів, враховуючи економічні, демографічні, екологічні, природні особливості регіонів;
- необхідно створити єдиний підхід або розробити національні стандарти щодо фінансування соціальних послуг в Україні;
- з метою стабілізації міжбюджетних відносин слід збільшити термін перезатвердження норм міжбюджетних розрахунків з одного року на три роки.
- доцільним буде введення додаткових нормативів при обрахуванні видатків місцевих бюджетів для забезпечення рівних прав громадян на отримання соціально-культурних послуг.

Потребує удосконалення організаційний механізм казначейського обслуговування місцевих бюджетів, який разом з позитивними наслідками має багато недоліків. З'ясовано, що порушення цілісності управління єдиною системою фінансів держави гальмує процес наповнення місцевих бюджетів. З метою координації бюджетного процесу на рівні регіону необхідно вдосконалити організаційний механізм управління міжбюджетними відносинами та переглянути на державному рівні повноваження деяких суб'єктів управління бюджетними ресурсами. Аналогічні зміни пропонується здійснити також на рівні міст обласного значення та районів.

Література.

1. Бюджетний кодекс України від 08.07.2010 № 2456-VI [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/2456-17/page9>.
2. Закон України «Про внесення змін до Бюджетного кодексу України щодо реформи міжбюджетних відносин» від 28.12.2014 р. № 79-VIII [Електронний ресурс]. –Режим доступу:<http://zakon1.rada.gov.ua/laws/show/79-19>.
3. Про державні соціальні стандарти і державні соціальні гарантії: Закон України №2017-III від 05.10.2000 р. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/2017-14>.
4. Офіційний сайт департаменту фінансів Одеської ОДА. Режим доступу: <http://gfu.odessa.gov.ua>.
5. Офіційний сайт департаменту економічного розвитку і торгівлі Одеської ОДА. Режим доступу: <http://gue.odessa.gov.ua>.